

РЕШЕНИЕ

№ 12118

гр. София, 17.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 18.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **3576** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК)

Образувано е въз основа на жалба, подадена от Х. А. А., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН] срещу решение № 4547/19.3.2024 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на оспорващия е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Жалбоподателят иска обявяване на решението за незаконосъобразно, поради нарушение на процесуалните правила – чл. 35 от АПК и чл. 75, ал.2 от ЗУБ. Също така твърди, че административният акт е необоснован, тъй като в него не са изложени мотивите за отказа да му бъде предоставен хуманитарен статут, съгласно чл. 17 от директива 2011/95/ЕС.

Жалбоподателят се позовава на решение на съда на Европейския съюз от 22 септември 2022 година, постановено по дело С- 159/21, което тълкува директива 2011/95/ЕС. Това решение постановява, че органи със специализирани функции по националната правна уредба, свързани с националната сигурност, трябва да мотивират решението си за отказ за закрила на граждани на трети страни или лица без гражданство, когато отказват закрила или бежански статут на тези лица, на базата, че те представляват заплаха за националната сигурност.

Ответникът по жалбата - председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет я оспорва и моли съда да я отхвърли. Твърди, че жалбоподателят отговаря на условията за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9 ал. 1 от ЗУБ.

Обаче, съгласно разпоредбата на чл. 58 ал. 10 ЗУБ, при получаване на молба за предоставяне на международна закрила компетентните органи задължително изискват писмено становище от Държавна агенция национална сигурност(ДАНС), което се взема предвид при произнасянето в производството по общия ред. ДАНС е дала писмено становище на 15.01.2023 г., с което възразява на Х. А. А. да бъде предоставена закрила на територията на Република България. Преценката дали кандидат за международна закрила представлява заплаха за националната сигурност е изключително в правомощията на ДАНС и тяхното становище по член 58, ал 9 от Закона за убежището и бежанците е обвързващо за административния орган.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, счита, че се установява следната фактическа обстановка.

Началото на разглежданото производство е поставено с молба за предоставяне на международна закрила от жалбоподателя до председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС). В регистрационния лист е отразено, че оспорващият е роден на 10.1.2003 г. в [населено място], С., арабин, мюсюлманин сунит, женен. Личните му данни се установяват от протокола за интервю по реда на чл. 30 от ЗУБ.

В интервюто за установяване на самоличността, националността и маршрута на пътуване, проведено на 14.11.2023 г. жалбоподателят твърди, че е напуснал С. през 2016 г., като прекарва 7 години в [населено място], Турция. В началото на месец октомври 2023 г. е влязъл не по установения ред в Република България. Стига до С. с кола, където е заловен от полицията.

Твърди, че е учил до втори клас в С. и до седми клас в Турция, след което е бил общ работник. В Турция се намират жена му, синът му, майка му, три от сестрите му и трима от братята му. Има брат в Германия, сестра в С. и сестра в Й..

В страната си не е подлаган на гонения на религиозна, политическа и етническа основа. Бяга в Турция заради войната в С.. Твърди, че не е арестуван никога през живота си.

В административната преписка се съдържа справка № ЦУ-1982/12.12.2023 г., анализираща актуалната обстановка в С.. Видно от последната справка е, че хуманитарна ситуация в страната продължава да е лоша и там се водят активни военни действия.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената в закона писмена форма. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, предвидени в ЗУБ. На оспорващия е разяснена процедурата, по която се подават и разглеждат молби за закрила, проведено е интервю с кандидата на разбираем от него език.

При обсъждане на представените доказателства не са допуснати твърдените в жалбата процесуални нарушения. Видно от оспореното решение, административният орган е осъдил всички представени доказателства, като е изложил подробна аргументация, при съвкупната преценка на тези доказателства, защо приема за доказани едни факти или не и съответно – защо не са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут.

Решението е издадено при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон. На основание чл. 41, ал. 1, т.1 от закона за Държавна агенция Национална

сигурност(ЗДАНС) ДАНС осъществява контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република България, като дава становища по молби за предоставяне на убежище, статут на бежанец, хуманитарен статут и временна закрила по ЗУБ, като това това правомощие е изрично предвидено и в чл. 58, ал. 9 от ЗУБ. Съгласно чл.2 ал. 1 от ЗДАНС Държавна агенция „Национална сигурност“ /ДАНС/ е специализиран орган към Министерския съвет за изпълнение и политиката по защита на националната сигурност. Като такъв, ДАНС притежава изключителна компетентност да извърши преценка по чл. 12, ал.1, т.6 и чл.12, ал.2, т.4 от ЗУБ в съответствие с правомощията си по ЗДАНС. В този смисъл, установяването, че лицето е заплаха за националната сигурност, е извършено от компетентен орган. На чужденец, за когото има сериозно основания да се предполага, че представлява заплаха за националната сигурност, не се предоставя статут. В конкретния случай са налице основания по чл. 12, ал. 1, т.6 и чл.12, ал.2, т.4 от ЗУБ.

С Тълкувателно решение № 16 от 31.3.1975 г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд е прието, че практиката мотивите да съществуват в документ, съставен от друг орган преди издаване на индивидуалния административен акт, се прилага и не противоречи на закона. С позоваването на този предхождащ документ в индивидуалния административен акт, същият се приема за приобщен към административната преписка.

В съответствие с решение на съда на Европейския съюз от 22 септември 2022 година, постановено по дело С- 159/21, което тълкува директива 2011/95/ЕС, съдът се запозна с мотивите на ДАНС да бъде отказан хуманитарен статут и ги взе в предвид при издаване на присъдата. В съответствие със същото решение на жалбоподателя и процесуалния му представител може да им бъде предоставен достъп до информацията обект на национална сигурност, но под пълна забрана тя да бъде използвана по време на процеса.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. А. А., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН] срещу решение № 4547/19.3.2024 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено, пред Върховния административен съд.